

פ ר ו ט ו ק ו ל א 31

מישיבת ועדת הכספים, מיום ג', י' בניסן
תשל"ד (2 באפריל 1974), כשעה 10.00

נכחו:

חברי הועדה:

- י. קרגמן - היו"ר
- א. אפרת
- י. בדר
- מ. ברעם
- צ. גרשוני
- ש. לורנץ
- א. מלמד
- ע. פיינרמן
- י. ש. פלומין
- ג. פח
- ד. קורן
- ח. קורפו
- א. שוסטק
- מ. שחל
- י. גולן
- ז. שובל

מוזמנים:

- מ. נוידרפר - ממונה על הכנסות המדינה
- ד. בר-חיים - משרד האוצר
- ד. שטאוב - "
- ב. צוקרמן - "
- מ. וינטר - "
- גב' ש. מושכל - "
- גב' מ. דר-זיו - "
- גב' ש. שוייד - "
- ח. שטסל - החשב הכללי

מזכיר הועדה:

א. קירשנר

יועץ משפטי:

ג. קיטרון

יועץ כלכלי:

א.נ. פלוג

רשם:

"חבר מחרגמים"

סדר היום:

1. חוק לתיקון פקודת מס-הכנסה (מס.20) תשל"ד-1974
2. חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס.8) (תיקון)
3. חוק מס רכוש וקרן פיצויים (תיקון מס.9) "
4. תקנות מילווה פיתוח, תשל"ד - 1974
5. תקנות מס הכנסה (הנחה למקדימים בחשלוט מקדמה) תשל"ד - 1974

מקבל כיום 10.4.74

י. קרגמן היו"ר:

אני פותח את הישיבה.
מה שהציע חבר הכנסת קורפו, שאשה עקרת בית שיש לה 4 ילדים תקבל, כאילו היא עובדת בחוץ ושוזה נתקבל בוועדה, שהצנין יסודר על ידי הביטוח הלאומי, אותו הדבר מה שרוצה ח"כ קורפו יסודר דרך ביטוח הלאומי באותו סכום שצריך לעלות, אבל מזה יהנו גם אלה שאין להם מס הכנסה. בזה אנחנו פותרים בעיה סוציאלית שיקבלו משפחות שיש להם הכנסה בינונית או גבוהה יקבלו נוסף, יקבלו גם אותו הסכום אילו שאין להם הכנסה. אני מבין שאין בינינו ובין קורפו חילוקי דעות, השאלה היא איך להסדיר את העניין.

ההצעה אומרת שאני אודיע מעל

במת הכנסת שהיתה הצעה של ח"כ קורפו, שהיה לה רוב בוועדה ושהתקבלה. אבל הוועדה הגיעה למסקנה מתוך הסכמה הדדית להסדיר את העניין על ידי ביטוח הלאומי בצורה המיוחדת, ומכך יהנו גם אלה שאין להם בכלל מס הכנסה ולא נהנים מניכויים אלה.

קיטרון:

המצב המשפטי הוא כך, בוועדה נתקבלה הצעתו של ח"כ קורפו, ולעומתה נרשמה הסתייגות של ח"כ פיינרמן בחזרה להצעת הממשלה. הצעת הממשלה היא לא לשנות את הסעיף באופן מהותי, אלא להעלות את סכום הניכוי לאשה עובדת שלא בחישוב נפרד, מ-1260 ל-1320 ל.

אני אומר דבר פשוט מאד, אם

יש הסכמה כללית בוועדה כאן, אז אפשר להגיד כן, החוק עוד לא מונח על השולחן. אם יש הסכמה כללית אנחנו נמחוק את נוסח קורפו וכאן לא מקבלים את נוסח הממשלה, אלא מקבלים את נוסח הממשלה כמתוקן על ידך, 1380 במקום 1320 ל.

אני דיברתי על ההצעה של

קורפו שהיא באה על סעיף 37, שהממשלה מציעה להעלות ל-1320. את ההצעה הזו של הממשלה של 1320, אני מבין שבר-עם מציע 1380 ל.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה של ברעם זה נושא אחר, שאשה עובדת מחוץ למשק ביתה,

זו ההצעה של ברעם, זה דבר אחר.

קיטרון:

אם אני הבינתי נכון שהסכום שנחלקל הוא במקום קורפו להעלות

את הניכוי לאשה בסעיף 37.

קורפו:

לא, אי הבנה. הניכוי לא יבוא במסגרת של מס הכנסה, הניכוי יבוא במסגרת הביטוח לאומי. שאותו סכום שהיחיד והוא 4 ילדים היה מקבל בשל הניכוי שאשתו היתה עובדת, אותו הסכום הוא יקבל מביטוח הלאומי כמענק לילדים.

קיטרון:

אני מוכרח להבין דבר אחד. יש טופס שהוא כבר מונח להנחה על

השולחן. הוא מתקן את סעיף 37 כהצעת קורפו, אבל סעיף 37 בכל זאת קיים, הוא אומר היום -

קורפו: פסקה ב' שמזכה את היחיד הזה, ויש לו 4 ילדים ומעלה, והכרת

אשתו כאשה עובדה יורד.

סלומון: יש סעיף 37 ויש סעיף 38, והתיקון בסעיף 37 שנתקבל והתיקון של סעיף 38 שנתקבל, בא קורפו וביקש 37 נוסף א' שלגמרי לא קשור להצעת הממשלה, או זה מתבטל לפי ההסכם. מה שנשאר 37 כמתוקן לא צריך להצביע, זה כבר הוצבע.

פיינרמן: המצב הוא פשוט לפי הבנתי, הצעת הממשלה גפלה, נחקבלה הצעת קורפו. במקום הצעת הממשלה אני הכנסתי את ההסתייגות שלי. ההסתייגות שלי היא לחזור להצעת הממשלה. אם קורפו מוריד את שלו, צריך לקבל את ההסתייגות הזאת ולהחזיר את הצעת הממשלה.

קיטרון: זאת אומרת שהניכוי יהיה 1320 ל"י.

היו"ר י. קרגמן: זה ישאר 1320 כמו שזה היה בכחול. אחר כך מה שהציע קורפו אני אודיע. על דעת כל הועדה שהיתה הצעה של קורפו והציע את הדברים האלה, ואנחנו כועדה מתוך הסכמה לעצם העניין, מצאנו לנכון יחד עם שר האוצר לפי הסכמתו למצוא הסדר על ידי ביטוח לאומי שיבטיח את ההסדר סוציאלי כולל.

קורפו: אני מציע שהניסוח יהיה מדויק, שלא תהיינה אי הבנות אחרי זה. אוחו סכום שהיחיד שהוא בעל אשה שאינה עובדת והיא אם ל-4 ילדים, היה מקבל אוחו סכום שהוא היה מקבל באמצעות הקבלת הסעיף שלי, על ידי ניכוי ממס הכנסה, הוא יקבל אוחו על ידי ביטוח הלאומי באמצעות המענק לילדים.

נוידרפר: הסכום שהיה צריך לעלות לנו לפי הגירסה שלך, על ידי מתן ניכוי נוסף של 1560 לירות, הסכום הכולל יחולק על ידי הביטוח הלאומי לכל המשפחות שבהן יש 4 ילדים.

היו"ר י. קרגמן: אני מסכים לדבר עם שר האוצר שהסכום הזה לא יהיה בדיוק 12 מיליון לירות, מכיוון שהוא ינתן להרבה ילדים, גם אילו שאין להם ניכוי, שיהיה סכום יותר גדול.

הנושא צריך להיבדק. אני קיבלתי הסכמה והודעה, ואני אהיה רשאי לאמר על דעת שר האוצר שימצא הסדר של פיצוי דומה.

קורפו: אני מוכן שהפיצוי הזה יינתן באמצעות הביטוח הלאומי אבל שאותן משפחות שהיו זכאיות על פי התיקון שלי לקבל את ההטבה הזאת, יקבלו אותה באמצעות הביטוח הלאומי.

היו"ר י. קרגמן: אסור להפריד בין משפחות אלה למשפחות אחרות, אז אל תפריד את

זה.

קורפו:

אני לא מפריד; שבין היתר יהיו המשפחות הללו יהנו מהטבה

דומה שהיו נהנים מהסעיף, זה הכל.

פלומין:

אני מציע שקורפו יקבל את החיקון שלי. הניכוי פועל בהפר-

שיות של פי שניים וחצי, זאת אומרת יש כאלה שה-1560 יהיה בדיוק אותם ה-1560 השוליים העליונים שלהם, זאת אומרת שהם יחתכו כאילו 82 אחוז או 77 אחוז, יש כאלה שיהיה ב-30 אחוז, אתה לא יכול לתת סכום של קיצבה משתנה לפי הניכוי האישי במס ההכנסה. קיצבה אתה צריך לתת סטנדרטי. מה שאתה רוצה לתרגם שכל משפחה תקבל אותה הקיצבה, זה לא בר-ביצוע. כיון שאו שהניכוי שלו עובד ב-82 אחוז, זאת אומרת שהוא צריך לקבל כאילו 100 לירות לחודש, או שהוא יקבל 30 לירות לחודש. לכן אני אומר ההצעה שלי, במקום 30 ו-100 יהיה 40 או 45 ממוצע לכל אחד.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע סיכום כזה. כל המשפחות אשר הן מארבעה ילדים והאשה עובדת

במשק ביתה, יקבלו חוספת על ידי ביטוח לאומי בסך הכל שיהיה דומה להצעתו של ח"כ קורפו.

שחל:

אני חושש שכל אחד מתיחס לנוסחה שלו כפי שהוא מבין אותה. אני

רוצה לאמר איך שאני הבינתי. מדובר על סכום כולל שהוא מתסכם כחוצאה מהצעת קורפו שמגיע בערך ל-12 מיליון 15 מיליון לירות. יו"ר ועדת הכספים אומר שלא יהיה פחות מסכום זה, יכול להיות יותר מזה, יחולק בין כל המשפחות שיש להן מ-4 ילדים ומעלה על פי שיטה שתיקבע על ידי הביטוח הלאומי. המילה "דומה" שמתיחס אליה ח"כ קורפו, אינה זהה למילה "דומה" שמתיחס אליה יו"ר הוועדה.

לכן אני מציע שיו"ר הוועדה,

שהוא מוסר בכנסת את ההודעה, ימסור שעל פי הצעה שנתקבלה בוועדת הכספים שהיתה בהצעתו של ח"כ קורפו, יסתכם סכום הניכויים בסכום כולל של בערך כך וכך כסף, סכום זה יחולק לכל המשפחות שיש להן 4 ילדים ומעלה באמצעות הביטוח הלאומי.

קורן:

אני מציע לדחות את הויכוח אם גם נשים עובדות או לא. אני

נוטה לזה שלנשים שעובדות במשק ביתן כי אני חושב - יכול להיות כשנבוא לדון על זה לא נמצא פתרון אחר, אז למה לנו לקשור לעצמינו את הידיים, אנחנו כרגע אומרים "למשפחות" בלי להגיד סופית את זה.

ברעם:

אני במפורש מתנגד שנוסף לזה שיש בדעתי להציע שעכשו יהיה

ניכוי נוסף לאשה העובדת, במקום 180 לירות 210 לירות, ושיש לה ניכוי במקום גם כן מוגדל שאני רוצה להציע אותו מ-1320 ל-1380 לאשה עובדת מחוץ למשק ביתה, זו הכוונה, שאנחנו בהודמנות זו שהוא רצה לעשות איזה נחת רוח, פעם אחת שנכיר שגם אשה עובדת במשק ביתה מגיע לה איזה פיצוי. אבל מה, מראש זה מונע מאלה שלא חייבים במס הכנסה שהם יהנו מוזאת וזה יהיה רק לאלה שמחוייבי מס הכנסה.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע דבר כזה, משפחות שלהם 4 ילדים ומעלה, האשה עובדת

במשק ביתה, חקבל חוספת מיוחדת באמצעות הביטוח הלאומי, הצורה ומטדיה יקבעו על ידי מוסד לביטוח לאומי באישורה של ועדת הכספים.

קורפו:
הסכום הזה לא יפחת מאותו הסכום שהמשפחות היו מקבלות באמצעות החיקון המוצע.

ברעם:
כתנאי שהסכום לא יהיה פחות מ-15 מיליון לירות ונגמר.

היו"ר י. קרגמן:
למה כתנאי?, הסכום למטרה זו לא יפחת מ-15 17 מיליון לירות.

ברעם:
הועדה החליטה לקבל את הצעת הממשלה במקום הניכוי לאשה העובדת 1260, זה יעלה ל-1320, אני מציע להעלות את זה ל-1380 ל, אשה העובדת מחוץ למשק ביתה. החל מילד שני שמבצעת הממשלה שקיבלנו 180 לירות ניכוי, 210 לירות לחודש.

היו"ר י. קרגמן:
האם מתקבלת הצעתו של ח"כ ברעם? מי לאישור? - נתקבל.

אנחנו עוברים הלאה. לקביעת מדד שתי צורות קביעת מדד לקופות גמל זה לחוד ולקופות פנסיה זה לחוד. מתי נקבע המדד, ח"כ פיינרמן ביקש להתייעץ, ואנחנו קובעים שנקיים בירור בענין זה בדרך כוללת יותר, לא רק בקשר לאיגרות אלה.

פיינרמן:
מה המצב, חודשיים עצרו מכירת איגרות וצברו כל קופות התגמול לין את הכסף בשביל האוצר, עכשו הם צריכים להפוך אותו לאיגרות, וזה מאות מיליונים לירות. ברגע שאנחנו נחליט ככה יצטרכו לקנות את כל האיגרות במאות המיליונים לירות בתנאים האלה, כל מה שנדון אחר כך יהיה חסר משמעות.

היו"ר י. קרגמן:
אני רוצה להביע את דעתי, אני חושב שהתנאים הם טובים, צריכה להיות הבדלה בין קופות גמל לבין קופות פנסיה. מה שלא הצלחנו לעשות בחוק על ידי לחצים, אבל על כל פנים לירות ערך, מדוע אנחנו לא ניתן לקופת פנסיה איזה הנחה לא גדולה, שזה נקבע חודש ימים, מדד נקבע לפי אותו החודש וקופות גמל חודש לפני.

גרשוןני:
אני בדעה יסודית כמו היו"ר, שצריך להביא את קופות הפנסיה ואת קופות הגמל, ואני חושב שעכשו המצב הוא הפוך. מה קורה, אני רציתי יחד עם חברים אחרים שנעשה את זה באופן יסודי בשביל שחיה יותר משיכה אל קופות הפנסיה מאשר מקופות הגמל. זה כשאנחנו עושים את הדבר באופן יסודי. ואפילו דיברתי עם אנשים שהם מקופות גמל, שאנחנו נעשה את זה, והם צריכים לעבור מקופות גמל לקופות פנסיה מפני שזה יותר בריא גם בשבילם וגם בשביל המשק הכללי. אבל כשעושים את זה רק על נקודה מסויימת מבלי להמריץ אותם על ידי הנקודה המסויימת הזאת לעבור, אז כן קובעים כפי שאומר ח"כ פיינרמן בינתיים, כי לא מביאים

אותם למחשבה רצינית על כל העניין הזה.

פיינרמן:

אני רוצה להסביר למה אני רגיש לנושא הזה. אני מכיר את קופות התגמולין בעיקר דרך קופה אחת וזה קופת הגמולין לעצמאיים שהם חברי מושבים. אני יודע ברגע שמריעים את התנאים בקופת התגמולין הזאת, חדל לזרום אליה כסף. יש בשוק אקוילנציה לנירות ערך לאו דוקא דרך קופות הפנסיה, הכסף הזה לא ילך לקופות פנסיה, הכסף הזה ילך לאיגרות שרוכשים באופן אישי לא דרך קופות הגמולין. ויש שם תנאים שמביא לפירוק של הקופה ואולי אפילו לפירוק של גביה מרוכזת במושבים ואני חרד לזה מאד מאד, בודאי שהרוח הזה איננו יוצא בשכר ההפסד הזה.

אז מה אנחנו צריכים לבוא ולעשות עכשו מין קוץ, להכניס קוץ, את הבעיה הוא לא פותר, הוא מכביד הוא עשוי לפורר קופות הגמולין - שעמלנו די קשה על הקמתו.

שוסטק:

יש בעיה של העדפה או אי העדפה של קופות פנסיה וקופות הגמולין, זוהי בעיה נכבדה מאד וחשובה מאד. היא איננה קשורה לדעתי עם המקרה הזה שאנחנו דנים. זה עניין חד-פעמי, נניח שיש אפילו כמו שאתה אומר 300 מיליון לירות שיש עכשו אפשרות להחליף אותם באיגרות ל-17 שנה בהצמדה קיימת, הריבית קיימת 6 אחוז, הכל בסדר קיים, אלא מה אומר פה, אני את ה-17 שנה של אותו החלק שאני עכשו אמכור או אחליף לאיגרות, ההצמדה הזאת אם בחודש הבא הוא נותן את אותה ההצמדה, ואם ההצמדה תעלה על 3 אחוז, אז אם מ-3 אחוז מקבל את מלוא ההצמדה, אם היא תעלה על 3 אחוז ואם יהיה נניח 6 אחוז נוספים, אז האיגרות הללו הפעם בקניה הזאת לא יקבלו את כל ששת האחוזים לחישוב הבא, אלא יקבלו במקום 9 הצמדה בסיס, יהיה 6 - אז מה יקרה האסון שבקניה הזאת קופות גמל או מי שיקנה את האיגרה ל-17 שנה, אז החישוב שלו ההצמדה יהיה לא 9 בסיס אלא יהיה 6, מהו האסון הגדול?

היו"ר י. קרגמן:

מר שוסטק יהיה ואולי תהיינה עוד שאלות, והוא יסביר את זה.

נוידרפר:

בתקנות למס הכנסה למקדימים ב-חשלוס מקדמה. אתה חייב לשלם מקדמות בעשרה חשלומים החל מ-10 למאי, אנחנו מדברים על עצמאי, כדי להקל עליו, כדי להקל על האדמיניסטרציה קיימת תקנה שמי שמשלם את כל המקדמה מראש זאת אומרת עד ה-9 ליוני, מקבל הנחה של 7,5 אחוז. אנחנו מציעים לחדש את התקנה הזאת.

פלומין:

אני רצייתי להציע כאן משהו. אני חושב שהעניין של עשר מקדמות שכל עצמאי צריך לשלם, זה גם טרבל לעצמאי וגם טרבל לאוצר, אני חושב שעשרת אלפים - אני לא יודע אם אתם מדברים כאן על מס בלבד או על מס כולל. אז אם מביאים בחשבון דהיינו מילות, נדמה לי שבאופן מה שקודם מונחים ריאליים הקטנו אפילו את הסכום לעומת אשתקד. אני הייתי מציע קודם כל להגדיל את זה, הייתי מרחיק לכת אפילו עד 15 אלף, אני חושב שזה גם מבחינתכם יותר נוח.

מ.שחל:

לי לא היה איכפת אפילו להגדיל את שיעור ההנחה הניתן, אבל דבר אחד לדעתי צריך להיות בר כבוד, אם נותנים הנחה למי שמקדיים,

צריך גם לקבוע איזה שיעור קבוע שיחייב את אלה שלא משלמים.

שובל:
אני חומך בהצעה של ח"כ פלומין בענין הגדלת הסכום, אבל אני חושב שצריך גם כהחלט להגדיל את הריבית, כי זה לא חלוי, מה זה 7,5 אחוז? זה סימלי, אפילו לא תמריץ. מי שירצה להקדים יקדים, אבל אם רוצים לעשות את זה תמריץ

היו"ר י. קרגמן:
מי לאישור 12 אלף לירות, 7,5 אחוז? פה אחד, יפה.

נוידרפר:
כדי לקרב את החיוב במס למועד יש לנו היום תקנות די נרחבות לניכוי במקור בהכנסה שאיננה מסחר. לאחרונה בדצמבר אנחנו הכנו ניכוי במקור גם על קבלני משנה של טכסטיל, אלקטרוניקה, מחכת והובלה. כאן אנחנו מציעים שחובת הניכוי במקור כפי שהיא קיימת היום לגבי הממשלה, לגבי עיריות ואוניברסיטאות, היום הממשלה כאשר היא משלמת לקבלן שלה או לספק שלה, אותו הדבר לגבי עיריות, ואוניברסיטאות וכו', היא מנכה 7,5 אחוז מס מסך הכל המחזור. אנחנו מציעים להרחיב את זה גם על מפעלים קונסנסיונריים, אבל כפי שזה נוסח כאן; מוסד להשכלה גבוהה, חבר בני אדם שקיבל מהמדינה ורשות מקומית זכות לחיפוש, חברות נפט, הפקה, בעלי מחצבים, תימנע, ים-המלח, עיבוד הספקה והובלה של מחצבים נפט מים או חשמל ואשר עיקר עיסוקו בפעולות אילו, ומי שקיבל זכות מחבר בני אדם כאמור לעשות הפעולות האמורות בעיקר עיסוקו בכך. זאת אומרת מפעלים שיש להם קונסנסיון.

פלומין:
ענין ההגדרות?

נוידרפר:
הענין הוא חברות הובלה ומפעל הפיס, הספקים שלהם זה לא סכומים מהותיים, מה יש למפעל הפיס?

גולן:
אני מבין אם נניח במשרד הבטחון מומין אצל קבלן הזמנה גדולה מאד, אז החובה היא עליו, כן, בזמן התשלומים לנכות את המס, זה דבר אחד, אבל מה למשל בעניני החשמל, איפה ההודמנות להוריד.

נוידרפר:
שחברת החשמל מומינה טרנספורמטור ובונה תחנת כוח.

היו"ר י. קרגמן:
השאלה שהתעוררה אצלנו בכנסת השביעית, השאלה הייתה כזאת, יש קבלנים שמאשרים עבודות לקבלני משנה, אז אפשר בעצם להרחיב על כולם, מה יש? מחברר שיש נישומים או אנשים שהם נעלמים הם לא מופיעים כנישומים למרות זה שמקבלים עבודות, אז מחייבים את מוסר העבודה לנכות 7 אחוז רק זה חלק קטן ממה שצריך לשלם, אבל זה פותר דרך.

מ. שחל:
בענין הזה, זה יכול גם להיות ובצדק גם מגן-דוד-אדום וגם ועד למען החייל, אני מציע מאחר ואתם חוזרים כאן כמה פעמים; ועיקר עיסוקו בכך, הרי זה מתיחס למי שקיבל זכות מחבר בני אדם כאמור לעשות הפעולות האמורות בעיקר עיסוקו בכך, צריך להמשיך או מי שהשאי לארגן או לערוך הגרלה, בעיקר עיסוקו בכך, כלומר החוספת ועיקר עיסוקו בכך, חייבת לחול גם כאן, ואז זה מכניס לקטיגוריה הזאת רק את מפעל הפיס והטוטו כדור-רגל, ולא מתיחס למפעלים כמו הועד למען החייל ומגן-דוד-אדום, שהם עוסקים בהגרלה כדבר צדדי ולא עיקרי בעיסוקים שלהם.

אני חושב כדעה, אם הלכה הממשלה בכיוון של כל מי שיש לו קונסטיה היא מחליבת אותו, לדעתי לא צריך לשבור את העיקרון הזה. ובניגוד למה שנאמר לא אגד ולא דן זוהי קונסטיה, זה רשיון שמדרד התחבורה רשאי לתת אותו אם הוא ירצה בכך, ואין כאן למעשה גם טוענים אנשי אגד שהם אפילו לא בחזקת מונופול, הם אינם בחזקת מונופול. שר התחבורה רשאי מחר להוציא רשיון לחברה ציבורית ותחבורה אם הוא ירצה בכך, הוא לא מוצא לנכון מפני שבתנאים הקיימים זה איננו כדאי, איננו טוב.

אני בעד לקבל את ההצעה, נוסיף רק את המשפט של; בעיקר עיסקו בכך גם בסוף המשפט וזה סוגר למעשה את הנושא הזה, לדעתי בהתאם להצעה של הממשלה.

פלוטין: יש כאן בעיה אחת שבאופן טכני אין אפשרות לערער על סירוב תיק השומה להטיל את הניכוי במקום. הדבר היחידי שיכול לעשות, ללכת לבג"צ. מכיון שאנחנו קובעים חוק, אני חושב אחת מן השתיים, אם הייתם מכניסים איזה מכשיר של ערעור על סירוב פקיד השומה להטיל את הניכוי במקור, אז אני מוכן להרחיב איך שתרצה, אבל מה שהיום האלטרנטיבה היא, או ללכת לבג"צ או לשלם, אני חושב באיזה מקום זה לקוי, לכן, ההרחבה הזאת גם על מקרים כמו שאתה אומר סוכני משנה של הספורט טוטו באיזה מקום, נדמה לי שקצת מרחיקה לכת.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע למר נוידרפר שרשום לפנינו את ההודעה שהוא יבדוק את הדברים במידה וזה לא רצוי ימחק העניין.

אני אבקש לאשר את זה, מי לאישור?
אין נגד.

קירשנר: יש 3 תביעות של שר האוצר לגבי פטור מוסדות, 1. מס שבח, בית לפליטות. 2. מס עזבוני, אגודה למען החיל ואגודת הסטודנטים של הטכניון. 3. פטור ממס הכנסה לחשומות מיוחדות, קרן יהל.

שחל: אני אישית פניתי לממונה על מס רכוש במשרד האוצר בתביעה דומה בקשר למוסדות שאינם למטרות רווח כמו הנוער העובד, מועצות פועלים ומועצת הפועלות. עכשו הם מקיימים מוסדות לילדים והוסבר לי שזה לא יכול לחול עליהם הפטור הזה. אני מבקש שהנושא הזה יובא על כל פנים לתשובה מוסמכת מטעם נציגי האוצר מדוע לא נכיל את הכלל הזה גם על מוסדות ההסתדרות שהם אינם, כלומר אותם מוסדות שעוסקים בפעולה חרבותית חברתית בלבד ולא למטרות רווח. אני ציינתי כמה דוגמאות, זה מוסדות ילדים של מועצת הפועלות, מועדוני נוער, מוסדות תרבות של מועצת הפועלים.

שטאוב: אני לפני מספר שנים קיימתי עם מר שחל דיון בעניין זה והזכרתי שכל בתי הילדים ומועדוני חרבות כולם מקבלים ולא שמעתי על איזה מקרה שלא ציינו. כלומר כאשר בבית ההסתדרות ישנו מועדון חרבותי או מועדון נוער או ספרייה אנחנו רואים בזה מוסד שמקבל למרות שיש ספק אם מגיע, אבל ללא יוצא מהכלל אנחנו מאשרים.

אנחנו מאשרים גם במפלגות כאשר
נניח יש בית-כנסת בתוך בית-קסטל, יש שם חדר לימוד תורה, אז
אנחנו את החדרים האלה משאירים כמוסדות לעניני פטור לפי סעיף
39. כך שאינני יודע באיזה מקרה זה מטריד אותך.

היו"ר י. קרגמן:
אנחנו לא דנים באופן כללי
וקוראים אינדקס מי פטור ומי
לא, יש פניה ואז דנים. כשתהיה פניה של מועצת פועלי חיפה או
ארגון אמהות עובדות נדון בזה.

שטאוב:
בית לפליסות בירושלים זה מוסד
חינוכי לבנות.

לורנז:
ישנם מוסדות מוכרים, אינני
חושב שכל מוסד ומוסד מגיע על
ידי ועדת הכספים, למה כאן על ידי שלטונות של מס שבח לפי כללים
הקבועים מראש, מאשרים את זה. הלא זה יכול להיות מציאות של
עשרות ומאות מקרים, כלום בכוחה של הועדה לקבוע או לא לקבוע.

היו"ר י. קרגמן:
הגענו למסקנה שבעצם מוטב הוך
הודעה של ששה ימים, מודיעים
לנו ואם מישהו מערער - זה בירורים, אבל אם זה דברים סטנדרטיים
אנחנו לא מתעקבים על זה. על כל פנים אני מבין שאין התנגדות
וזה מאושר.

פלומין:
בחוק תיקון מספר 8, אני התרשמתי
מההופעה של המשלחת החקלאית ואני
חושב שיש להם קיים בענין של האריזה. על כן הייתי מציע להוסיף
בסוף סעיף 36 3, זאת אומרת לקבל את כל ההצעה של הממשלה ולהוסיף
בסעיף 36 3 ג' כהוספת הבאה; בסעיף זה בענין עיסקי המשמש ליצור
תעשייתי מחק, לרבות בענין המשמש לאריזה של תוצרת חקלאית.

אני בכוונה מכניס את התיקון רק
לצורך הסעיף הזה כדי לא לשנות את כל הבעיות של הגדרה וכו',
לכן אני מכניס בסעיף 36 בתיקון מס. 8.

שובל:
לפי הצעתו של פלומין אני הייתי
מציע להשאיר את הנוסח כפי שהוא
ולכתוב במקום; ענין עיסקי המשמש ליצור תעשייתי, להשאיר את זה,
בענין העיסקי המשמש ליצור. ובלי לפרט אם זה יצור תעשייתי או
חקלאי. אם תחקבל ההצעה של ח"כ פלומין, הייתי מציע להוסיף למילה
אריזה, גם את המלה הקפאה.

שטאוב:
כרגע קשה לי לאמר את הניסוח
המדויק, אבל נראה לי שאם אז
אפשר לאמר; ליצור תעשייתי וכן בענין המשמש להכנת התוצרת לשיווק,
וזה שיווק מכל סוג שהוא.

פיינרמן:
הייתי רוצה להבין, כרגע שאתה
מציע הגדרה כוללנית שכל בנין
המשמש להכנת תוצרת לשיווק - זה לא עונה על הבעיה. פה היתה הצעה
האומרת בנוסף לתעשייה להוסיף למיבנים הפטורים גם מיבנים של בתי
אריזה. היתה תוספת גם לבתי אריזה להוסיף מתקני קירור. בחלק
הראשון של מתקני אריזה אני מסכים, בחלק השני של מתקני קירור
אינני מסכים. מה שכרוך הוא, כשאתה אומר הכנה לצרכים תעשייתיים,

אתה אינך עונה על הבעיה שהעלו פה. לפיכך השאלה שלי היא ישירה לענין, האם אתה מוכן לקבל את הנוסח האומר שבתי אריזה - ועל זה מדברים קרונקרטיים - יכללו בהגדרה כפי שמופיעה בסעיף 36.

לורנץ: אני שואל על הניסוח הזה, האם ידוע לך ואני לא מתנגד לזה, שלפי זה, זה יכלול כל בתי האריזה, ישנם בתי אריזה שאורזים חומרי סוכר, מלח, קמח וכו', הכוונה של המציעים היתה רק על תוצרת חקלאית, אז לפי הצעה כאן מדובר בבתי אריזה, הקפאה וקירור של תוצאת חקלאית, אז אנחנו יודעים את זה, נותנים כאן הנחה לדברים אחרים לא. לפי הניסוח שלך זה יכלול את הכל. האם הכוונה שלך כך ואתה מציע זאת, אני לא חושב שמישהו כאן יתנגד לזה. אבל שיהיה ברור שאתה מוסיף הרבה מעל ומעבר ממה שאנחנו נתבקשנו.

פלומין: אני רוצה להסב את תשומת לבנו שאנחנו לא עושים כאן שינוי בחוק מס רכוש, אלא זה שינוי סעיף מעבר לתקופה מסוימת של הקפאות. אנחנו לא קובעים תקנה לדורות זה סך הכל איזה מספר שנים, ענין של הקפאה כי זה סעיף מעבר. הייתי מציע שנקבל את הנוסח הרחב, או יכנסו עוד שניים שלושה מפעלים בטעות.

היו"ר י. קרגמן: אני מציע בתי אריזה ובתי קירור. זה שני מושגים מקובלים.

מ.שחל: אני שואל שאלה פשוטה, יש בית קירור בחיפה שהוא משמש לקירור תוצרת חקלאית, אם אנחנו נקבל את התיקון הזה, האם יהיה גם על בית קירור כזה או לא. אם כן אז אני נגד.

פינרמן: אני הצעתי שנכלול בתי אריזה ולא נכלול בתי קירור, משום שהגדרה הזאת איננה מוגבלת לשטח חקלאי, היא תתפוס כל בית קירור שנעשה לצרכי עסק וזה לא מוצדק. לעומת זה בתי האריזה זה סקציה מוגדרת פה, ברורה מאד. עכשו אם יש הקפאה שצמודה למפעל, אז היא ממילא ישנה, אין הקפאה אחרת. אני מציע רק בתי אריזה וזה אומר לענין.

היו"ר י. קרגמן: מי להצעה של ח"כ פלומין שזה יהיה בתי-אריזה. בסדר.
עכשו אנחנו עוברים לסעיף 9.

קורפו: אני מציע לתקן את הנוסח על מנת למנוע את עקיפת החוק הזה על ידי כיסוי גג ולמעשה מאריכים אותו מאותו רגע שכוסה בגג. מה רע לנו בזה שהשארנו את הנוסח הנוכחי בשעה שבבנין כולו מקצתו נתפרס בראשונה או משעה שכיסוהו בגג, במקום זה לכתוב; משעה שראוי הבנין לשימוש שיועד לו.

מי שרוצה להכניס דיר בקומה התחתונה לפני שהוא התחיל לצקת בקומה השניה והשלישית.

שטאוב: אז הקומה הזו נקראת כגטורה.

פלומין: אני הייתי מציע כדי לפתור את הבעיה שח"כ קורפו הציע, בהגדרת גמר בניה, במקום שהגדרה תהיה בשעה שהבנין כולו או מקצתו, להפוך

את זה לכולו ורובו נתפס לראשונה, ואז זה פוטר את הכעיה שחלק - היום קובעים שומה לבנין ולא לקומה. כי אתם לא יכולים על אותו בנין לקבוע חלק לפי מגרש וחלק לפי בית גמור, זה לא הולך. ולכן אני מציע לענין הגדרה של גמר בניה, כשהקרטריון יהיה שלא יהיה כמו שנגיד פותחים למטה קיוסק למפעל הפיס שעוד לא גמרו למעלה שום דבר, אתם יכולים להגיד כבר שיש גמר בניה, זאת התוצאה שאתם גורמים, ברגע שאני מכניס את הדיר הראשון למטה והוא פותח חנות לממכר עתונים, כבר זה בנין גמור. לכן אני הייתי אומר להפוך את זה לרובו, דבר שני הייתי מבקש למחוק את המילים, בהצעת החוק איפה שכתוב; או משעה שלדעת המנהל ראוי הכנין לשימוש המיועד לו. אני מבקש למחוק את המילים; לדעת המנהל ואני רוצה לנסק.

לדעת המנהל זה שיקול סובייקטיבי, אני חושב שהקרטריון כאן צריך להיות אובייקטיבי ולא סובייקטיבי. דהיינו משעה שהבנין ראוי לשימוש יועד לו. הקביעה צריכה להיות אובייקטיבית. יכול בית המשפט לבדוק את שיקול דעתו אחר כך, אבל ברגע שאומרים לשיקול דעתו של המנהל אין לזה ערעור.

היו"ר י. קרגמן:

הוא יוציא את זה כבר בכחב. אגב זה לא דבר חדש ביחס לשיקול דעתו של פקיד השומה ישנו ואחר כך יש עירעורים לבית המשפט. מישהו צריך לקבוע אם הבנין ראוי או לא ראוי.

שחל:

אני רוצה להציע 2 תיקונים. מה שמציע ח"כ פלומין הוא נכון בעיקרו מבחינה משפטית. אם כתוב לדעת המנהל, ישנה אפשרות של ערעור אבל היא הרבה יותר מצומצמת, כלומר אפשר לערער על החלטת המנהל שיש לו מוחלטת רק במקרה והיה מקרה של הפליה, כלומר הבסיס של הערעור הוא הרבה יותר מצומצם. אפשר להוסיף לשיקול דעתו של המנהל ואז ישנה אפשרות לערער או להשאיר את זה באמת בלי זה ואז ראוי הבנין - אם יש ויכוח - ניחן יהיה לערער.

אני רוצה להבין כאן דבר אחד, כתוב שהבנין ראוי לשימוש שיועד לו, אם הניסוח הוא כזה אז הבנין כולו כיחידה שלמה, לעומת הדוגמא שאהא מביא אותה, אהא אומר חלק ממנו, היה והבנין הוא בן כמה קומות ונניח הושלמה קומה אחת, אז הניסוח צריך להיות; ראוי הבנין או חלק ממנו לשימוש שיועד לו.

שטאוב:

אולי אני אסביר בכדי שנבין את הענין. הגדרת בנין היא לרבות כל מבנה או בניה שאינם ארעיים וכל חלק מהם. זאת אומרת כשאני מדבר על בנין - אז כל דירה בפני עצמה היא לפי הגדרה גם כן בבניה בפני עצמו. אם בונים בנין של חמש קומות ובו נניח שבקומה אחת מאיזה סיבה למרות שהבנין כולו עדיין איננו רצוי לשימוש, ובדירה אחת מטעמים אפילו הייתי אומר הומניטריים, הדייר היה מוכרח לקבל את הדירה וקבלן עשה לו טובה והוא גמר את הדירה היחידה הזאת, אז הדירה הזו תיחשב כגמורה והיתר החלקים לא.

מבחינת מס רכוש יש בתים שהם 20 שנה שעדיין אין צו בתים משוחפיים, אבל וכי אנחנו לא מחייבים אותם במס רכוש, כל דייר בנפרד. אני לא רואה אפשרות גם מעשית כאשר יש חמש קומות ואהא אומר רובו, בו נניח ששלוש נגמרו, אז השחיים שבכלל לא נגמרו גם כן לראות כגמורות, אני מחיט - אתה מדבר על רובו, אבל בו נניח שלא נתפס, נגמרו שלוש קומות קומה אחת נתפסה, שחיים נגמרו אבל לא נתפסו, שחיים נוספות בכלל לא

נגמרו, אנחנו מכל קומה מתיחסים. עכשו ביחס לענין של דעתו של המנהל, אין לי התנגדות שיהיה כתוב לשיקול דעתו של המנהל.

קורפו:

אני חושב שהנסיון לקשור את גמר בניה עם הגדרת בניה, איננה נכונה. מכיון שניקח את הניסוח הקודם, היה כתוב, כל משעה שכיסוהו בגג הכל לפי המוגד. אז האם יציקת בגג של הקומה ראשונה עשתה אותו לגמר בנין. כיסוהו בגג פירוש הדבר שכיסו את הבנין כגג בגג העליון. כך שאתה לא יכול לאמר שגמר בניה זה מפני שהגדרת בנין זה חלק מבנין, זה דבר אחר זה נכון, בנין הוא בנין, חלק מבנין, כי בפני עצמו הוא בנין, אבל פה כשאתה מדבר על גמר בניה ואתה אומר כיסוהו בגג, פירוש הדבר עשית את הגג על הבנין, הגג העליון.

היו"ר י. קרגמן:

אני חושב ששטאוב הוא צודק, יש שבונים בנין הבנין לא גמור איש לא יכול להיכנס אין קירות, דלתות והגג ישנו, לעומת זה אין גג אבל יש קומה ראשונה.

גולן:

זה דבר שיכול לגרום לכך שדיירים רבים לא ישלמו בכלל מס, יהיו בתים אשר מסיבה מסוימת במשך שנים לא היו איזה חלק קטן של הבנין ויכנסו ל-2 או 3 קומות והקומה הרביעית לא תהיה גמורה ושלוש קומות לא ישלמו מס. עכשו אל תדאג לכך איך הוא יעשה את זה, הוא יעשה את זה.

היו"ר י. קרגמן:

מי להצעתו של ח"כ פלומין, למחוק את המילים; לדעת המנהל ראוי הבנין, אז פה יהיה; שיקול דעת. יש הצעה למחוק, אני מציע שישאר, והנימוק שלי למנוע ויכוחים בלי סוף. המנהל יקבע.

מי להצעת פלומין להצביע, (5), מי לזה שישאר; לדעת המנהל. מיעוט, נמחק.

עוברים לסעיף הבא, חקלאי.

פלומין:

לבני הנושא של הגדרת חקלאי, אני עברתי על החוק ונדמה לי שהגדרה כפי שהובאה לפנינו, לוקה גם על הצד הטכני שלא לדבר גם על הצד האידאולוגי שבה. ואני רוצה קודם להצביע על הנקודות הטכניות ונדמה לי שהסעיף כפי שהוא איננו כשל להגשה ולהצבעה ואני רוצה לנמק. יש קודם כל מדברים נפל הענין של שנתיים, אני מבין שלא תהיה התנגדות שנשחף לפני ענין של חוץ שלוש שנים. ענין נוסף טכני, מדובר למשל בסעיף קטן ב', לרבות הכנסה משכר עבודה בחבר, אין כזאת מילה חבר בשפה העברית. יש כאן בעיה חמורה מבחינת סודיות של מס הכנסה, וחראו מה שקורה. לפי הקריטריונים שכאן קבעו לנו יצטרך פקיד מס רכוש או בא כוח או אני לא יודע מי, לשבת ולבדוק איש איש את ההכנסה שלו לבדוק מה הרוב של ההכנסות ולעשות פוליס של ההכנסות, זה ניגוד לסעיף 7 לפקודת מס ההכנסה של חובת הסודיות. על ידי זה אתה חושף אותי לפני השותפים. דבר נוסף, כסעיף א' הגדרתם הכנסה לרבות הכנסת קרוב, לאחק ניכוי ההוצאות לפי סימן א' של הפרק השני לחלק ג'. סימן א זה רק הוצאות, לא הכנסתם כאן את הפחת, כי פחת זה הוצאות לפי סימן ב'. עכשו רוב רובם של החקלאים מגישים דוחות לפי תחשיבים, וההכנסות שלהם נקבעות לפי תחשיב, אם אתה מכניס את זה כפי שזה עומד עכשו, יצטרכו לפרט כל דין וחשבון, להחזיר בחזרה את האלמנט של הפחת, אתם לא תגמרו באיים

את הענין הזה. זאת אומרת שאתם כאן למעשה לא יכולים לבמור את הענין, אתם צריכים כל שומה ושומה של חקלאי לפרט ממנה את האלמנט של הפחת לבטל את האלמנט של הפחת ולראות איך זה עומד.

קבעתם הכנסה, מה זה הכנסה, לפי דוח לפי שומה סופית, לפי שומה זמנית, לא הגדרתם. הכנסה של חקלאי, אבל הכנסה לפי מה. לי נראה חוץ מהכעיה האידאולוגית שיש לי כאן, לגבי כל הנושא של חיוב חבר בני אדם לגבי חקופה שבה הוא היה זכאי. לאור כל זאת אני מציע את הענין של חקלאי לא נדון, אנחנו רוצים לקיים גם התיעצות גם פנימית בתוך הסיעה, אנחנו רוצים גם לחאם את זה עם אולי גורמים חדשים, נוספים.

היו"ר י. קרנמן:
אני רק רוצה להודיע שזה צריך להיות השבוע, בשביל לסיים את הענין.

שטאוב:
בחוק מס. 9 יש כמה הקלות שאנחנו חייבים עם משלוח החשבו-נוח בתחילת חודש מאי להחליט עליהם שכן או לא, ועכשו מדפיסים את החשבונות, זה בקשר ל-7,5 אחוז במקום 5 אחוז למקדימי תשלום, לזה שאנחנו רוצים להגביל את הניכוי למי שהעריכו את הדירה מחדש. אז אם אנחנו דוחים ההקלות האלה לא באות בחשבון. אולי ברשותכם - אגב גם בסעיף הזה איפה שיהיה כתוב שנתיים רוצים להגדיל לשלוש שנים לחקלאי גם כן ידחה ההקלה. מה שפה קורה רבותי, 14 שנה קיים הסעיף במחכונתו הקיימת עם כל מה שכתוב, מה שאנחנו למעשה מציעים פה השינוי שלגבי חברה יתיחסו לבעלי המניות של החברה, וברשותכם אני מציע שאת הסעיף הזה לא יקבלו ויחר הסעיפים ידונו הלאה כפי שצריך.

היו"ר י. קרנמן:
סוכם שהענין של כל הסעיף יוצא ואנחנו מחילים מ-2 ואני אני לכנסת את הסעיף 1 שימחוק את ענין של לדעת המנהל ראוי וכו', ועכשו עוברים לסעיף 2, בסעיף 2 אין הסתייגויות וכן 3 ו-4.

שטאוב:
לנו יש איזה בקשה לתיקון קטן. בסעיף 2, ז"א בסעיף 7 לחוק העיקרי במקום סעיף קטן ג' יבוא, ופה אני רוצה תיקון קטן; בנין מגורים או בנין עסקי המושכר בשכירות מוגנת לקרובו של בעל הבנין, או בנין כאמור שבעלו הוא שותפות וכן הלאה, זה כבר הולך לפי מה שכתוב. השוני הוא שאנחנו רוצים כאשר בעל משכיר לאשה או לילדים עד גיל 18 שזה לא יחשב כהשכרה, או כאשר אדם שיש לו חברה בשליטתו והוא משכיר לחברתו גם כן לא יחשב כהשכרה.

פלומין:
אני מוכן לקבל את התיקון של מר שטאוב אם הוא מוכן לקבל את ההסתייגות שלי לסעיף 5. סעיף 5 אומר שהסעיף הזה יכנס לתוקף רק לגבי השכרות משנת 174 ואילך.

ל-3 אני רצייתי תיקון יש בעיה של ניסוח. יש לי רושם שהסעיף עכשו מאפשר לשר האוצר להקטין

שטאוב:
אם נזכה לזה שבישראל יהיה היסוס אז אני חושב שיהיה צורך להקטין.

היו"ר י. קרגמן:

2, 3, 4, התקבל פה אחד.
מי לסעיף 5 אבקש להצביע,
ובכן החוק התקבל ואני אודיע מעל כמת הכנסת שסעיף 2 פיסקה
1, 2, א' ו-ג' יוצא. (כל ההנדרה של חקלאי יוצא).

עכשו בא מר שטסל ונדון בענין
חקנות מילווה פיתוח. יש כאן ספקות ביחס לקופות הגמל וקרנות.
פנסיה. אתה גם שמעת בישיבה הקודמת שיש פה העדפה של קרנות
פנסיה לעומת קופות הגמולין בקביעת העריפי מדד, - או שתקבל
את ההצעה שנעשה שוויון, או שנצטרך להצביע כי העדפת קופות
הפנסיה נראית לי אבל יכול להיות שיש פה איזה דבר לא כל כך
גדול שלא כדאי לעשות ריב בענין.

שטסל:

בהצעה שלנו היחה הכחנה לטובת
קופות פנסיה ואני מוכן לנסך
מדוע קופות פנסיה צריכות להיות מועדפות. נאמרו כבר נימוקים
אתמול אין מה להוסיף עליהם לפי דעתי. אני לא חושב שאנחנו
נתיחס כאל אסון אם זה יהיה שווה וכמובן אני מבין שהשוויון
שהציע חבר הכנסת פיינרמן היה להשוות - לא להשוות חס וחלילה
את קופות הפנסיה לקופות התגמולין, לא זה מה שהוא הציע, הוא
הציע לשפר.

פיינרמן:

מה שאני מציע הוא כפשוטו לאפשר
לקופות התגמולין לרכוש את
האיגרות ל-20 שנה ולא להוציא אמיסיות ל-17 שנה, אלא להוציא
את כולם ל-20 שנה בתנאים שלי, יותר טוב בשבילך.

שטסל:

זה מייקר את גיוס הכסף, בחצי
אחוז.

היו"ר י. קרגמן:

אני מציע שאנחנו נתאחד ואני
רק מוסר הודעה שאני לא מרוצה
מזה מסיבה זאת שיש העדפה לא צודקת לקרנות תגמולין אשר לא
משלמים מס הכנסה לעומת כל מקבלי פנסיה שכן משלמים. אני מציע
שהיה שווה. מי בעד?

שטסל:

הגדרת האינדקס כפי שהיה קודם.

היו"ר י. קרגמן:

ההצעה אומרת שהתנאים יהיו
שווים, 17 שנה 20 שנה באותה
הריבית, ענין של קביעת מדד יהיה כפי שהיה עד כה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.15